

a drubich Nepoczinkow storcezi, ja sym dobry sa to, so won jeho twerdzje dzerzi, nepomba jedyn Schtryf, jedyn Reczaj, won jich derje sto wošme, so so wjeszje wuschmatacz nedyrbi.

Tehodla nesaniczujaja Kšcheszijenjo teho Czerta tak, jako czi skutkomni Sšweczi, woni jemu nerjekaju Czmewa, ale moznj Knes, Šjershta a Boh teho Sšwjeta, kotryž tych Czlówekow konzowacz, do Njecha sawesz, do Szawyslowanja, Zatoszje, Stysnoszje, Staroszje, Tyschnoszje a schelkeje Dusy satyknycz moze, jeli so jemu Boh newobara. Bamž pak a jeho Czroda to newedza a newjerja, hacž woni jo runje widza a šhonja.

Tehodla, dokelž czi Pharisajšy Krystuša a jeho Skutk tak žalobnje hanjachu, da moze so lochzy šposnacž, so, hacž woni runje tak na czjelne Waschnje wobšyneni nebjechu, fajž ton bohi Czlówek tudy, da bjechu woni tola šydom molow hore a traschnišcho po Duchu wobšyneni. Dokelž woni, fajž naschi Podjanszy, to Sšłowo niz jeno nerosemja, ale jo hišcže tak nemdrje hanja a saniczujaja, a šu tola tak secher pschi tym, jako bychy prawje na tym czinili.

To pak je nam k.Troschtej pišane, jeli so wot naš ton Czert tež dyrbi wuhnaty a Bože Sšłowo prjedowane bycz, so bychmy so tež teho nadzijeli, šchtož tudy šteji, so so njekotři džiawaju; czi drusy pak maju sa to, so našcha Wuczba neprawa a sawedna je, kotraž wulku Škofodu nacžini, a jeno Ludzi wot Boha wotwedze, hanja ju tehodla jako Kezarstwo a czertowštu Wuczbu. To so nam nedyrbi napscheczjwne šdacž bycz, ani naš horje dzeržecz.

Wjerno je, so naš jara boli, so czi Podjanszy tak nesdobnje lestruja, a pschi tym tak secherni šu, so so woni psched Czertom bole neboja, jako psched Czmewu. Ale temu Knesej šamemu je so tež tak šchło pschi tym wulkim Džiwi, jako won Czertow psches Bo-

ži Poršt wohn honešche. Tedom lestromachu woni, so to runje tak šnadna Wjez je Czertow wohn honicž, jako Czmewu, kotraž czi wokolo Buschow borezi, wotehnacz, so ton Czert šam je jemu ktemu špomot. To je ta jena Komada tych slych neduschnych Schulerjow, kotřiž tajki Skutk widza, so Bohu sa to nedžakujaja, ale hišcže hanja.

Czi tšeczi Schulerjo šu skoro tak šli jako czi drusy, jeno so so woni tak šjawnje newudadža, ale cžinja, jako bychy zyli wjericz, dy bychy Zejch mjeli, fajž by so jim špodobalo. Pschi tym na tym ležane neje, so woni Zejch newidza; woni jon derje widza, ale woni maju jon sa naturški, a sa žadyn prawy bojški Zejch. Woni bychy šBokojom byli, dy by won, ton Knes, zył, so woni nješchto do neho dzeržecz dyrbeli, so by won Zejch šNebes, njedže nowy Nješaz, nowe Wjesdy aby tehorunja cžinił.

To šu jara mudri Ludžo, kotřiž našcheho Boha a Knesa wuczicz zedza, fajki Zejch won cžinicž dyrbi. Woni bychy radži zyli, so by won so jako Refler šwoblekał, psched nich šstupil a jim keflował, šchtož bychy woni zyli, runje jako by našch luby Boh a Knes hewał nicžo druhe cžinicž nemjel, hacž so by so jeno po jich Mudracžkowanju šadžeržal.

Dženšnišchi Džen budžesch ty tež tajkich Schulerjow na Sšwjeczi došz namařacz, a haj psches Wjeru jara wele, a najbole beš wulkinii Knezimi, jeli so na to Kežbu mašch. Pschetož šchto šlyšchisch ty šchudžom beš Moznymi, a po šwjetnym Waschnju rošwucženymi Ludžimi druhe, hacž to, so woni praja: Šchto? dyrbjal ja temu Prjedowanju wjericz, kotrež wot tak hubenych Broscherrjow, cžeknenych Michow a Popow, kiž šwoje Sšlubenje dzerželi nejšu, njetko beš Ludži pschischlo je? Ja bych do neho nješchto dzeržal, dy by to Bamž, Kežor, Kralojo a Šjerschtojo prjedowali aby horjewšali. Czi pi-